

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3774

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
закрито заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **4515** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от АПК.

Съдът се е произнесъл с необжалваемо Решение № 42852/20.12.25г, вкл. като е осъдил жалбоподателя В. да плати разноски на СО в размер на 120лв адв.хонорар с ДДС/1000лв без ДДС/.

С молба вх.№ 1307/15.01.26г жалбоподателят В. моли за изменение на Решението в частта за разноските, като твърди, че: на ответник съгл. чл. 143 ал.3 от АПК може да се присъжда само юрисконсултско възнаграждение в размер по чл.37 от ЗПП, но не и адвокатски хонорар; присъденият размер е прекомерен по см. на чл.78 от ГПК, като разноските не следва да обогатяват страната; налице е злоупотреба с права от ответника по см. на чл.40 ал.1 от ЗДОИ-назначава за свои проц.представители адвокати, а не юрисконсулти; Съдът в Решението не се е изложил убедителни аргументи относно размера на присъдените разноски; делото няма фактическа и правна сложност, проведено е само 1 заседание, адвокатът на ответника не е отделил много време за проц.представителство по делото- просто е присъствал в 1 заседание, където е говорила в продължение на 3.45минути; действително жалбоподателят е образувал и води около 200 дела в АССГ, което не е "стотици", както е посочил Съдът; ако ответникът изпълняваше законовите си задължения- жалбоподателят нямаше да води толкова дела срещу него; районът има 6 бр. юристи и още служители с юридическо образование, като по някои дела в АССГ ответникът е представляван от юрисконсулти.Изложени са и множество други доводи, нямачи връзка с размера на присъжданите разноски.

В 7мо срок ответникът Кмет на район "К. село"-СО , чрез юрисконсулт К., депозира становище, че Молбата е неоснователна. Сочи се, че безспорно разноските на ответника са били сторени, като това е единственият релевантен факт дали следва да му се присъди адв.възнаграждение като сторени разноски.

Съдът намира Молбата за депозирана в срока по чл.176а от АПК, респ. за допустима за разглеждане. Същата обаче е неоснователна, по следните съображения:

Същите възражения/че не трябва да се плаща на ответника като разноски адвокатски хонорар, а юрисконсултско възнаграждение; че размерът от 1000лв без ДДС е прекомерен; че ответникът злоупотребява по см. на чл.40 ал.1 от ЗДОИ/, направени от жалбоподателя в последно заседание-вече са разгледани от Съда при постановяване на Решението. В Молбата не се сочат каквито и да е нови доводи, по които Съдът да не се е произнесъл при присъждане на разноските. Следователно, Молбата е Съдът да преразгледа становището си по разноските и да го промени. Съдът не намира основание за това.

Всяка страна по дело, независимо дали е жалбоподател или ответник, дали е орган или частно лице- има право да реши дали да бъде представлявана по делото от адвокат или от юрисконсулт/ако има такъв/. Този избор на страната не подлежи на контрол от Съда. Нормата на чл.143 ал.3 от АПК сочи, че на ответника се присъждат сторените разноски, включително юрисконсултско възнаграждение. Никъде не е посочено, че адвокатският хонорар не е разноски. В случая той се явява разноски-реално сторени от ответника, поради което подлежат на възстановяване. Жалбоподателят тълкува погрешно нормата, считайки, че тя забранява ответникът да се представлява от адвокат, респ. че не е разрешено да му се присъжда адвокатски хонорар като сторени разноски. Такова виждане противоречи на цялата съдебна практика - на всички български съдилища.

Що се отнася до фактическата и правна сложност на делото:- делото е образувано на 08.05.24г, прекратено е на 01.07.24г /поради спор дали нередовностите по жалбата са отстранени в срок от жалбоподателя- тъй като същият създава обструкции когато му се връчват съдебните книжа, има множество дати на връчване и това поражда процесулни спорове;/ прекратяването е било оспорено от него пред ВАС- освободен е от държавна такса и му е назначена правна помощ за оспорването; ВАС е отменил прекратяването и върнал делото за продължаване на разглеждането; жалбоподателят е поискал отново допускане на правна помощ и такава му е допусната; по молба на ответника първото заседание по делото е пренасрочено; след проведеното заседание жалбоподателят е поискал поправка на протокола, след което е сезирал Съда с още две молби- че е лишен от достъп до съдебен акт и че настоява съдебните актове да се връчват и на служебния му защитник/което се прави от Съда/. Понастоящем е депозирана и Молба по чл.176а от АПК- с аргументи, които са посочени в съдебно заседание и по които Съдът вече се е произнесъл. Всичко изброено сочи, че делото има фактическа и правна сложност, проведени са много производства в рамките на основното производство- все по молби и жалби на В.. Фактическата и правна сложност на делото се преценява обективно и относно самото дело/какво е то самото/, а не доколко е сложно делото- за конкретна страна.

Самият В. сочи в Молбата си, че има около 200 дела, образувани в АССГ по негови жалби, но според него това не покрива израза "стотици дела", използван от Съда в Решението. Напротив, след като делата са поне 200/по негови данни/- то това е повече от 2x100, т.е. правилният израз е "стотици", а не "стотина".

Не е налице злоупотреба с права от страна на ответника по см. на чл.40 ал.1 от ЗДОИ-той има право да наеме адвокат, това е известно на В./че ответникът е наел адвокат да го защитава по делата, по които юрисконсултите на смогват да го представляват по делата на В./. В. сам сочи, че вече е осъден по множество дела на АССГ да заплати същия адв.хонорар - в размер на 1000лв без ДДС. Всъщност по всички дела в АССГ Съдът присъжда този размер за делата по ЗДОИ/той реферира към чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г и доскоро беше минималният размер за този вид

дела/. Ако по това дело се присъди по-нисък размер от присъждания по другите дела, т.е. по-малко от 1000лв без ДДС, Съдът следва да аргументира защо настоящото дело да е с по-ниска фактическа и правна сложност от останалите. А то не само не е , а напротив, делото има доста по-висока фактическа и правна сложност и е продължава от 08.05.26г - и до настоящия момент. Ако ответникът беше претендирал по-висок размер на хонорар от 1000лв без ДДС, точно по това дело Съдът би присъдил и по-висок размер.

В. е наясно, че може да загуби и вече е загубил част от заведените от него стотици дела в АССГ, респ. ще бъде осъден за разноски. Наясно е, че ответникът се представлява от адвокат по част от делата/по част от тях го представляват юрисконсулти, както сам В. сочи в Молбата/. В. е наясно, че Съдът присъжда 1200лв адв.хонорар с ДДС/1000лв без ДДС/- по делата по ЗДОИ. Да се твърди, че точно това дело следва да е с по-нисък размер на присъдени разноски, е изцяло неаргументирано и несъответно на фактическата и правна сложност на делото.

Поради което и на осн. чл. 176а ал.3 от АПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба вх.№ 1307/15.01на .26г жалбоподателя В. за изменение на Решение № 42853/25г в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.
ПРЕПИСИ на страните.

Съдия: